

fremdeles bevares uforfalsket, anser jeg for ganske utænkelig, og derfor mener jeg, et Forbud mod Udførsel er fuldt ud betryggende for vort Smørmarked“.

Flertallets Ændringsforslag tager saaledes rimelige Hensyn baade til Smørproducenterne og til Forbrugerne af Margarine.

Ved Ændringsforslag Nr. 6 til § 16 nedsættes Lønnen for Inspektørerne med 400 Kr. gennem alle Stadier og Begyndelseslønnen til Assistenterne ligeledes med 400 Kr. Paa given Foranledning har Lønningsudvalget nemlig enstemmig udtalt sig for denne Ændring, og endskønt der indenfor Udvalget har været delte Meninger om det betimelige i en saadan Nedsættelse af Lønnen, er man dog til sidst enedes om at følge Lønningsudvalget.

Ændringsforslag Nr. 7 gaar ud paa at give Slutningen af § 19 en heldigere Affattelse. Bestemmelsen om, at Bygninger, hvori der tilvirkes Smør og Margarine, skal være mindst 10 m fra hinanden, udgaar, da de to Virksomheder godt kan holdes adskilte alligevel. Udvalget har overvejet, om man kunde imødekomme Henvendelser om yderligere Lempelser overfor Margarinefabrikker, der drives i Forbindelse med Mejerivirksomhed, men den overvejende Stemning indenfor Udvalget har været saa stærkt for at holde de to Virksomheder skarpt adskilte, at man ikke har fundet Anledning til at stille Forslag om yderligere Ændringer paa dette Omraade.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar kort og godt ud paa at ændre § 25 saaledes, at de der omtalte Bekendtgørelser optages i Statstidende og desuden i de i Jurisdiktionen mest udbredte Blade.

Udvalget har overvejet og drøftet flere andre Ændringsforslag, men da de enten har været af forholdsvis ringe Betydning, eller man har frygtet for, at de vilde skabe praktiske Vanskeligheder, har man tilsidst opgivet disse og er blevet staaende ved Lovforslagets Bestemmelser.

Et *Mindretal* (R. Andersen, Gjerding, Jørgen Jensen, Mikkelsen og C. Sørensen)

kan ikke slutte sig til Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2 til § 5, hvorved man gaar over til to forskellige Farvebestemmelser for Margarine, nemlig den nugældende Farve for den Margarine, der udføres, og Frigivelse med Hensyn til Farve for den Margarine, der forbruges herhjemme samt paa Færøerne og Island.

Mindretallet er enigt med Flertallet i, at vor hidtidige Margarine Lovgivning har haft et dobbelt Formaal, nemlig at hindre Forfalskning af Smør og Margarine og samtidig skabe Betingelser for en yderligere Udvikling af vor Margarinefabrikation. Vi mener endogsaa at burde fremhæve, at disse to Formaal er opnaaet paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade.

Ingen vil kunne nægte, at det gennem de 30 Aar, der er gaaet, siden vor første Kunstsmørlov udkom i 1885, er lykkedes at opretholde og udvikle to meget store sideløbende Produktionsgrene uden Kollisioner af nogen Art.

Hvad Margarineproduktionen og Forbruget angaar, skal vi kun henlede Opmærksomheden paa Statistisk Aarvog for 1915, Tabel 59, hvoraf det fremgaar, at i 1914 var Margarinefabrikkernes Antal 51, Produktionen 43,57 Mill. kg, Overskudsindførsel 1,57 Mill. kg, Forbrug 45,14 Mill. kg og Forbrug pr. Indb. 15,79 kg. Og denne Produktion og dette Forbrug er utvivlsomt i 1915 steget i en hidtil ukendt Grad.

Tallene viser, efter vor Formening, at Lovgivningsmagten ikke paa nogen Maade har lagt Hindringer i Vejen for Produktionen eller Omsætningen. Ingen vil med Rette kunne paastaa, at den nugældende Farvebestemmelse har generet vor hjemlige Margarineproduktion.

Mindretallet har med stor Interesse gennemgaaet de Svar, der er indløbet paa Landbrugsministeriets Forespørgsel til de forskellige Organisationer om deres Stilling til Lovforslagets Indhold om Farvebestemmelsens Ophævelse, og de Svar, der nu foreligger fra „De samvirkende danske Landboforeninger“, „De samvirkende danske Husmandsforeninger“, „De danske Mejeriers Fællesorganisation“ og „Dansk